

A külföldi állampolgárok bejelentkezéséről

A belügyminiszter elvtárs legutóbb szükségesnek látta, hogy a külföldi állampolgárok be- és kijelentkezési kötelezettségét újra szabályozza. Szükség van erre, mert most már egy ideje sokkal élénkebb a forgalom, különösen a népi demokratikus államokkal, rokoni és baráti találkozásra jönnek, mennek a szomszédok, különleges képesítésű munkavállalók is vannak, akik valamely szomszéd államból átjönnek hozzánk segítségnyújtani népgazdaságunk fejlesztéséhez, és végül, különösen a nyári évzárban, erős és örömdetes idegenforgalom is indult meg hazánk szép tájainak, különösen páratlan fekvésű fővárosunknak és a bájos és hangulatos Balatonnak a felkeresésére.

A külföldiek, akik idegenforgalmi szervek vezetésével jönnek, szállodákban, vagy üdülőkben laknak, ott rendszerint megkapják a szükséges útbaigazítást a be- és kijelentkezés módjára vonatkozóan; nem úgy azonban a rokoni és baráti látogatók, akik kellő kioktatás hiányában gyakorta elmulasztják a megfelelő be- és kijelentést és ezért vagy ők, vagy vendéglátóik súlyos pénzbírságokkal sújtható szabálysértésekbe esnek.

A belügyminiszter 1/1958. (január 15.) B. M. számú rendelete szerint be- és kijelentési kötelezettség alá esik korra tekintet nélkül minden külföldi férfi és nő, kivéve, ha hivatásos diplomata, vagy ha csoportos utazás keretében turisztika céljából tartózkodik Magyarországon, vagy ha csak átutazó, 48 órán belül elhagyja az országot és átutazó vízummal rendelkezik.

A bejelentést az országba való beutazást követő 24 órán belül kell megtenni, valamint akkor, ha a külföldi lakást változtat. A kijelentkezést pedig ugyancsak lakásváltoztatáskor és az országból való eltávozást megelőző 24 órán belül kell megtenni. Szabályozva van az az eset is, hogyha valaki az állampolgárságának megváltoztatása miatt válik külföldivé, vagy külföldről magyar állampolgárrá, ez azonban olyan ritka eset, hogy szükségtelen vele foglalkozni.

A be- és kijelentkezésre nyomtatványok vannak rendszeresítve, és pedig külön a 16 éven aluliakra is és a nyomtatványokat a postahivatalok árusítják.

A be- és kijelentkezést a nyomtatványok pontos kitöltésével, amelyeket a szállásadó és a lakónyilvántartóknyvi vezető is köteles aláírni, továbbá az útlevél felmutatásával a megyei KEOKH szervnél kell eszközölni és pedig mindenkinek személyesen, kivéve, ha járóképtelen. Több családtag esetén elég, ha a jelentkezést egy 16 éven felüli családtag végzi. A KEOKH szerv a Megyei Rendőrkapitányságon székel.

Aki hosszabb ideig tartózkodik az országban, annak a lakóhely változtatáskor a KEOKH csoport előzetes engedélyre van szüksége, és ugyanez szükséges akkor is, ha külföldi a határhozvetbe akar belépni (persze nem akkor, ha azért lép a határhozvetbe, hogy utána a határon túl elhagyja az országot, mert akkor természetesen külön engedély kell).

Szállodákban, turistaházakban, üdülőkben a felelős vezető tartozik minderről gondoskodni.

A hivatkozott belügyminiszteri rendelet abból a célból, hogy most számba vehető lehessenek az országban tartózkodó összes külföldiek, elrendelte, hogy március 31-ig minden itt tartózkodó külföldi tartozik a bejelentési kötelezettségét teljesíteni, még ha korábban már jelentkezett volna is.

Dr. Dékány Mihály.

Álarcosbál

Ez aztán a farsang... Mintha megannyi tarka pillangó szállt volna közénk, hogy színt, életet hozzanak magukkal; s hoztak is jókedvet, vidámságot. Egy meseország varázsát, ahol egyetértésben telnek a „napok.” Ahol nincs harag és bánat. A „polgárok” arcát jelmez takarja és mindenki az lehet, aminek a kedve tartja.

Vannak itt királyok, hercegek, libapásztorok és pincérek. Valamennyien megférnek együtt. Táncoznak és vigadnak.

De jó is velük nézni, velük együtt érezni. Mert a farsang e színes, ragyogó ünnepet a Leányiskola VI., VII. és VIII. osztályos tanulói rendezték, a tanárok, szülők munkaközösség, a KISZ és a kultúrvezetők segítségével.

Öszinte volt a segíteni akarás, amiből megszületett e kedves ünnepség. Sajnálhatja, aki nem látta. S hogy ízelítőt kapjanak — néhány dolgot elmondunk az elmúlt szombat esti ünnepségről.

A kultúrthozon aktívái színes krepp-papírokkal adtak ünnepélyes külsőt a Jó Szerencsét Kultúrthozon öreg nagytermének. A KISZ Ifjúgárdisták a rend őreinek szerepét vállalták. Udvariasak és kedvesek valamennyien. Szülőket, tanulókat, jelmezeseket útbaigazították. A szülői munkaközösség tagjai izgalommal látták a szendvicsek, a kapott ajándékok előkészítéséhez, amihez a Kisker és a Sütőipar dolgozói segítettek őket.

A jelmezesek a színpadon gyülekeztek. Egy-mást nézegették, vajon ki lesz a győztes? Felismerik-e őket osztálytársaik? Ilyen kétségek gyötörték valamennyit. Nem beszélve arról, hogy nem ismerték „országuk” főurát: a dicső Karnevál herceget.

Hat óra után pár perccel megszólalt a zene, a szülők és ismerősök kíváncsiságától kísérvé megkezdődött a felvonulás. A terem szűknek bizonyult népes táboruk számára. Mindenkit ámulatba ejtettek fegyelmezett magatartásukkal.

Az elhelyezkedés megtörtént, s egyszerűen felült Karnevál herceg apródjaival. Mély meghajlás az üdvözlés és a színpompás sorfal között a herceg elfoglalja trónját.

Valahonnan előtűnt „Csillag hercegnő” és országa nevében üdvözli Karnevál herceget és kéri engedélyt a mulatság megkezdésére.

Felemelkedik a herceg, s válaszol a köszöntőre. A szavaiból egy furcsa világ titkai

tárulnak ki. Megismertünk alattvalókat és törvényeket, s e törvény elsősorban a vidámságot tette kötelezővé, s az ország okosait kérte fel a döntésre, bírálják el ők, kik a legszebbek.

E bevezető után 8-10 kedves tündérgyermek táncának belépője után a karnevál hercege megnyitotta az össztáncot és megkezdődött a vidám mulatság.

Már több, mint másfél óráta tartott a bál, a 15-20 tagú zsűri még nem tudott dönteni. A jelenlévő vendégek véleményét is megkérdezték, noha számítanak elfogódottságukra. Meglepetésre mindenkitől azt hallják, hogy mindenki kedves, szép, nehéz a választás. Igen. Ilyen szépet még nem láttak városunkban. Akad munkájuk a fotósoknak is. A legnagyobb meglepődés mégis az, hogy alig tűnik fel boca-láb. A kislányok ismerik a táncokat, és úgy járják, mint a nagyok. Evedül egy jelmez sőtál: az iskolai bizonyítvány, neki bűnhődnie kell a rossz jegyek miatt...

A bál... Végre döntés is születik. Első a rokokó, második a picli néger, harmadik az iskolai bizonyítvány. Boldogan ölelték magukhoz a vázakat, valamint a babát, amit díjként kaptak. De nemcsak az első három győztest jutalmazták, hanem ezenkívül közel harminc jelmezes kapott különböző ajándéktárgyakat. Nehéz volt a választás, hiszen mindenkinek kellett volna adni, olyan szépek voltak, és valamennyi jelmezben sok munka, sok izgalom és szeretet testesült meg. Volt itt hangjegy, dominó, cica, cowboy, maharadzsa, Kukorica Jancsi, vadász, hollandi lány, éjkirálynő, szakács, szputnyik, tengerész, virág, gomba, szerecsen, török, kínai, japán, lotto, múlt század asszonya, stb. Ki győzné felsorolni a sok-sok ötletet, amely eddig ott szunnyadt a fiatalokban, a szülőkhöz. Végre lekerülhettek a jelmezek, felszabadultabb volt a hangulat, a tombolás néhány tortát, mások kalácsot nyertek, a tánc tovább tartott azokkal, akik nem öltöztek jelmezbe, a hangulatban tehát nem volt hiba. S mindebbe sok-sok munka volt a tanárok részéről is. Elismerést érdemel Biró László (Karnevál alakítója), valamint Palotás tanító néni, aki a táncokat tanította be, és mindazok, akik segítséget nyújtottak ahhoz, hogy a leányiskola karneválján mindenki jól érezte magát.

Sándorné.

A tűzzel veszélyes játszani

Nem lehet eléggé hangsúlyozni: vigyázzanak a szülők gyermekeikre, hogy azok ne juthassanak a gyújtó eszközökhöz és azzal ne játszhassanak, mert az ilyenek mindig tragikus következményei vannak.

Február 16-án Várpalotán, a Mátyás-utcában Sági István 8 éves kislánya a konyhaszekrényen hanyagul ott hagyott gyufát magához vette és az udvarba ment játszani, ahol meggyújtott egy papírt, melyet, miután megégette a kezét, eldobott a szalmakazal tövébe, ami azonnal lángra lobbant.

Nagy kár nem lett, ami annak köszönhető, hogy a szomszédok, az önkéntes tűzoltók, valamint az állami tűzoltók időben a helyszínre érkeztek és így gátat tudtak vetni a tűz továbbterjedésének.

Szülők: szíveleg kérjük meg, hogy a gyermekek előtt ne hagyjanak gyújtó eszközöket és óvják őket az ilyen játékoktól. Legyen intő példa a fenti tüzeset is, hogy a jövőben jobban vigyázzanak a gyermekekre. Ennek a tüzesetnek nem volt tragikus következménye és a kár sem nagy, csupán 105 forint érték, de szolgáljon tanulságul mindenki részére.

Pétfürdői Tűzoltó Alosztály Parancsnokság.

Szentiványi Kálmán:

A VÖLGY EMBEREI

Azt hajtogatják a más szenyében turkáló asszonyok, hogy lám, milyen szerencsés a Tar Teréz, ebben a férjszűkös világban — két embere van. Legénykorában senki sem hitte volna Szabó Pistáról, hogy ilyen hűltészájú férj vállal belőle. Türi, mit tesznek a háta

mögött. Ha Boronyák bekapott volna a hadimenyescskéhez s valamelyik leányhoz is eljőrognatna, nem köszöriülnek rajta a nyelvüket.

A minni az asszony belépett a szobába, a férj csendes beszéde azonnal elszakadt, és ez nyugtalanságot keltett Szabónéban. Szó nélkül odaadta Pistának a levelet. S átnyújtotta a másikat Boronyáknak. Az azonnal zsebre tette a magját és barátját figyelte, aki botladozva olvasta a szarkaláb betűket a nagy larka bélyeg alatt.

„István Szabó Berhida Temető sor Hungary.” — A név alá, más színű tintával odairtók: „Kurtanyakú!” — A házigazda ezt is kimondta és önkéntelenül elmosolyodott. A vesszők persze nem ütközben kaptak le a borítékról, hanem azokat kímosta a rokon emlékezetéből a lávuli világ. S mivel sok Szabó van a faluban, odairta a ragadványnevet, amelyért pedig — tudhatná jól — kurtanyakú Szabók jónéhány sor kirántották a bicskát. Hogy valamelyik ösük lehetett ilyen leszegett fejű, azt nem lehet tudni, a mostani Szabóék nyaka — egyforma, olyan, mint más emberé.

Szabó a sárgafényű lámpa felé dől, összeráncolt homokkal révedeztet a borítékon tekintete, majd felbontotta. Először egy összehajtogatott szürke pénz hullott az asztalra, azt kisimította, megnézte. Tíz dollár volt. Nyújtotta az asszonynak, majd az asztal sarkára tette.

— Gábor bátyám iri — mondta aztán rekedten. S olvasta a levelet. Irásjelet alig talált benne. Anyai nagybátyja válaszolt, akire a legkevésbé számított.

Torma Gábor ugyan nem készült el a faluból, de muszáj volt szöknie. A szüreti mulatságon nagyon táncoltatta Torma babáját egy csendőr, s a legény mindenki szemeláttára kést rántott... A hosszúpengéjű kés átvette e csendőr mellét, az lerogyott jajszó nélkül. A cimborák, akik eddig szelidíteni akarták, most segítségére siettek. Leültették a lámodat, s Torma elmenekülhetett. Ki tudja, hogyan hajózott át a tengeren? Másfél évig semmi hír nem jött róla. Akkor hajóje-

Emlékezzünk!

A két Vadas-testvér

Vadas Márton az 1919-es forradalom után került Bécsbe, résztvett az emigráció megszervezésében, segítette a bújdosók Bécsbe szállításában. Az alacsonytermetű, szelidarcú fiatalembert mindenki tehetséges, önfeláldozó, odaadó elvtársnak ismerte. Amikor fontos pártmegbízásokat kellett teljesíteni Magyarországon, erre önként vállalkozott. Akkor fogták el öccsével, a tizenhat éves Andorral együtt, amikor megkezdtek a Bécsből hozott levelek kézbesítését. A náluk talált levelekkel számos elvtársat tőrbe csaltak a kelenföldi laktanya kizsákmányainak „vitéz” lovagjai, Héjjás István martalócai.

Hamburger volt földművelésügyi miniszter felesége, aki együtt volt a Vadas-fiúkkal ebben a pokolban, a következőket beszélte róluk:

„Vadast lefogták, a levelet megtalálták nála és ezzel a levéllel csaltak tőrbe engem és a többieket: Pósz, Horváthot, Neumann... Szegény két kis Vadas, rémesen össze volt verve. Ha azt mondom, hogy elverték őket, ezalatt nem a köznap mérték értendő, hogy valakit elagyabugyálnak. A kelenföldi laktanyában a csontjait törték el az embereknek, hajukat tépték ki és drótkorbáccsal marcangolták véres testüket. Alaktalan, vérző hústömegek kerültek ki a tiszt urak markából. A Vadas-fiúknak sem irgalmaztak, nem nézték fiatalágukat — a kisebbik 16 éves volt csupán. Eppen úgy agyonra verték őket, mint a többit, mint Mészáros Gábor elvtársat, akit ugyancsak Bécsből jövet fogtak el és kezén, lábán súlyos láncokkal, égési sebekkel borítva, félig öntudatlanul fektetett egy cellában... A két Vadas-fiút egy este „éjjeli munkára” vitték. (Jól tudjuk, mit jelentett az éjjeli munka. Abból nem tért vissza soha senki.) Mészáros Gáborral és egy másik elvtársal együtt vitték őket, kettőt az összekötő vasúti hídon lőttek agyon és a Dunába dobták. A másik kettőt élve taszították a folyóba. Szegény két Vadas. Árva gyerekek voltak. Márton biztatott, hogy kiszabadulok; ő egy szót sem vallott ellenem, hiába verték...”

Nem, a Vadas-fiúkat nem lehetett megtörni. Tudták, hogy miért szenvednek. Kommunisták voltak.

(Folytatjuk.)